# Moezemientje

Moezemientje woont mit heur pabbe en mamme in n lekker waarm nuske.
t Nuske zit achter n baalke van n grode zolder van n boerderij. Moezemientje speult voak op d'zolder en mamme zegt din: "Oetkieken hur, want der is wel es n kadde en dij lust geern moeskes." Nou, Moezemientje zel goud opletten en dicht bie t nuske blieven.

Op n dag as ze weer speulen gaait, rokt ze wat.
Mmmmm… wat is dat toch? Ze gaait op de reuk òf aal wieder vot...
t Binnen appels. Moezemientje knabbelt ter wat òf en perbaaiert om der bovenop te klimmen. Dat wil nait best, ze rolt ter aalweg weer òf.

Vlak noast de appels liggen n poar olle stevels.
Moezemientje lopt ter wat omtou en overhin en inains heurt ze wat: stap, stap, stap, haile zachte voutstappen kommen de ledder op noar d'zolder tou.
Oe, t is d'kadde. Was ze mor nait zo wied votgoan, was ze mor weer in t nuske. Mor woar is t nuske?
Moezemientje wait t nait meer. Wat mout ze nou?
En din inains wait ze t. Ze kropt in n stevel, hailemoal noar veuren tou, woar de tonen zitten mouten.

d'Kadde komt dichterbie. Snuvvelt overaal, ook aan de stevels. Zol ze wat roeken? Moezemientje is hail baange. Heur hartje bonst. Zol ze heur ook mit zien pode pakken kinnen? Ze blift moeskestil zitten. "Miaauw," zegt d'kadde.

"Poei, poei, poei, poei," heurt Moezemientje inains. t Is t wichtje van de boer.
"Miaauw," zegt d'kadde. Net of ze zeggen wil: "Ik kom nait,
k mout eerst n moes vangen."
Din komt t wichtje de ledder op noar d'zolder.
Ze zegt: "Kom nou, poeike, krigst wat lekkers. Der zit niks in de stevel."
Ze pakt d'kadde op d'aarm en dragt hom zo noar beneden.
Moezemientje heurt heur votgoan, wacht nog even en komt din hail verzichteg oet de stevel. Ze kikt nog even in t ronde en zöcht din heur nuske weer op.
Heur lekker waarme zachte nuske.

Auteur: Gé Klatter

Inspreker: Riemke Bakker